

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **I. M.**
bytem ...
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2018, č. j.: 119/2014-160-SPR/3,

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

1. Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2018, č. j.: 119/2014-160-SPR/3, kterým bylo

zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravně správních činností ze dne 6. 8. 2009, č. j.: MHMP 645166/2009, sp. zn.: S-MHMP 211984/2009 a kterým bylo rozhodnutí o zamítnutí námitek proti záznamu bodů v evidenci kartě řidiče.

2. Z předloženého správního spisu vyplývá, že dne 9. 3. 2009 bylo žalobci oznámeno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Podkladem pro toto sdělení byla oznámení o uložení blokové pokuty žalobci ze dne 19. 6. 2007, 8. 12. 2007, 12. 12. 2007 a 16. 8. 2008 a rozhodnutí o spáchání dopravních přestupků žalobcem ze dne 1 10. 2008 a 17. 12. 2008.
3. Na toto oznámení žalobce reagoval podáním námitek s tím, že mu není známo, že by s ním bylo vedeno správní řízení nebo mu byla uložena pokuta v blokovém řízení. Dne 10. 6. 2009 se žalobce seznámil s obsahem správního spisu. Uplatněné námitky nijak nekonkretizoval.
4. Dne 6. 8. 2009 vydal Magistrát hl. m. Prahy, odbor dopravně správních agend rozhodnutí, č. j.: MHMP 645166/2009, sp. zn.: S-MHMP 211984/2009 č. j.: MHMP 645166/2009, sp. zn.: S-MHMP 211984/2009, kterým námitky zamítl. V odůvodnění rozhodnutí vyjmenoval přestupky, za jejichž spáchání byly žalobci uloženy pokuty. Jednalo se o překročení povolené rychlosti ve třech případech, o řízení vozidla bez stanovaného osvětlení, držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového a záznamového zařízení a porušení zákazu vjezdu. Správní orgán dále uvedl, že důkazy, na základě kterých došlo k zapsání bodů do evidenční karty řidiče, byly vyhodnoceny. Pokud se obviněný z přestupku necítil vinen, neměl s blokovým vyřízením souhlasit. Přidělení bodů bylo provedeno z úřední povinnosti vyplývající ze zákona a nikoliv na základě úvahy správního orgánu.
5. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl, že nezavinil dopravní nehodu a nezapříčinil škodu na majetku.
6. Podané odvolání zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím a prvostupňové rozhodnutí potvrdil s tím, že správní orgán je oprávněn zkoumat v řízení o námitkách pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon o silničním provozu). V daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. V řízení o námitkách správní orgán nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů správních orgánů, neboť je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. Bodový systém spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány trestné body. Účelem systému je postihovat recidivu. V bodovém systému je hodnocena závažnost spáchaných přestupků.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobce žalobu, ve které uvedl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Poukázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, která dle něj potvrzují správnost jeho názoru, že odvolací orgán musí posuzovat rozhodnutí v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam v bodovém hodnocení řidiče.
8. Žalobce uvedl, že musí být z rozhodnutí patrné, jakého jednání se přestupce dopustil. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti by mělo být uvedeno, zda došlo k porušení § 18 odst. 4 či § 18 odst. 3 silničního zákona. V případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy“, neboť z něj není zřejmé, zda se nejednalo o telefonování se sadou hands-free. Z popisu skutku by mělo být zřejmé, kde a kdy k němu mělo dojít, aby bylo možné vyloučit, že se přestupek nestal mimo pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by měly být čitelné.
9. Žalobce dále v žalobě k pokutovému bloku ze dne 19. 6. 2007 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle § „ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci. Není z něj seznatelné místo spáchání přestupku, takže není zřejmé, zda k jednání došlo na soukromém pozemku či pozemní komunikaci. Právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události - § 18/4 z.č. 361/2000 sb. není správná, správně měl být uveden § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
10. K pokutovému bloku ze dne 11. 10. 2007 uvedl, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, je-li v něm v kolonce „uložena za přestupek podle § „ uveden údaj „22/1f“. Není z něj seznatelné místo spáchání přestupku, takže není zřejmé, zda k jednání došlo na soukromém pozemku či pozemní komunikaci. Popis skutku „světla“, nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem. Právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události - § 32/1 z.č. 361/2000 sb. není správná, správně měl být uveden § 32 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
11. K pokutovému bloku ze dne 5. 12. 2007 žalobce zopakoval, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, je-li v něm v kolonce „uložena za přestupek podle § „ uveden údaj „125c/1f1“. Není z něj seznatelné místo spáchání přestupku, takže není zřejmé, zda k jednání došlo na soukromém pozemku či pozemní komunikaci. Popis skutku ve formátu „telefon“, nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem. Právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události - § 7/1c z.č. 361/2000 sb. není správná, správně měl být uveden § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
12. K pokutovému bloku ze dne 16. 8. 2008 žalobce uvedl, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, je-li v něm v kolonce „uložena za přestupek podle § „ uveden údaj „22/1f“. Není z něj seznatelné místo spáchání přestupku, takže není zřejmé, zda k jednání došlo na soukromém pozemku či pozemní komunikaci. Popis skutku ve formátu „porušení zákazu“, nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem. Právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události - § 4/c z.č. 361/2000 sb. není správná, správně

měl být uveden § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

13. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou vymezeny jako konkrétní jednání. Dále namítl porušení principů dobré správy, když napadené rozhodnutí bylo vydáno až devět let po dosažení 12 bodů v registru řidičů.
14. Ze všech uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.
15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě připustil, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič spáchal přestupek. Ke zpochybnění údajů v něm uvedených však nedojde pouhým tvrzením řidiče, že přestupek nespáchal či si jej není vědom. Je třeba posuzovat jak kvalitu zpochybňujících tvrzení řidiče tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. V daném případě žalobce v průběhu správního řízení nenamítal skutečnosti, které by vyžadovaly vyžádání si podkladů pro záznam bodů. V případě nesouhlasu s uložení blokové pokuty měl žalobce využít opravných prostředků proti této pokutě. Námitkami, ve kterých žalobce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se přísluší správnímu orgánu zabývat do té míry, v jaké jsou schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít. V daném případě je zřejmé, že žalobce se dopustil přestupků tím, že překročil nejvyšší povolenou rychlost, neměl rozsvícená potkávací a obrysová světla, za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj a dopustil se porušení dopravní značky č. B1 „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel (v obou směrech)“.
16. Žalovaný zdůraznil, že v daném případě se bylo třeba zabývat oznámeními a tato obsahují údaje, na jejichž základě bylo možné provést záznam bodů. Oznámení identifikují žalobce jako přestupce, označují místo a čas spáchání skutku, specifikují, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, a uvádí, že mu za tato jednání byla uložena bloková pokuta.
17. K námitce nepřiměřené doby řízení žalovaný uvedl, že tato doba byla způsobena přetížeností odboru příslušného k vyřízení odvolání. Pro rozhodnutí o odvolání zákon nestanoví prekluzivní lhůtu.
18. S odkazem na shora uvedené skutečnosti žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
19. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V daném případě soud rozhodl o

věci bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

20. V daném případě žalobce dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí z toho, že pokutové bloky, které byly vyplněny při řešení jeho jednání při řízení motorového vozidla příslušníky Policie ČR (řízení vozidla bez stanoveného osvětlení dne 11. 10. 2007, držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového zařízení v ruce během řízení dne 5. 12. 2007) či strážníky Městské policie hl. m. Prahy (překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o méně než 20 km/h, porušení povinnosti vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky zákaz vjezdu (B-1) nedostatečně, takže neskýtají dostatečný podklad pro zápis bodů do registru řidičů, jak byl proveden Magistrátem hl. m. Prahy.
21. Soud považuje za potřebné nejprve poukázat na to, že ve správním spise nejsou založeny pokutové bloky, ale záznam do registru řidičů byl učiněn na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
22. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla za jednání zařazené do bodového hodnocení pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, zaznamenaná příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo trestu za trestný čin. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení.
23. Vzhledem k tomu, že žalobce se před vydáním rozhodnutí o námitkách seznámil s obsahem správního spisu a proti obsahu založených oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení neuvedl žádné konkrétní námitky, že text oznámení neodpovídá textu pokutových bloků, na jejichž základě byla oznámení vyhotovena, nelze Magistrátu hl. m. Prahy jako prvostupňovému orgánu vytýkat, že si neobstaral i příslušné pokutové bloky. Ani v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky, kterými by namítal, že správní orgán neměl dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o zamítnutí námitek proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče (žalobce). Proto i žalovaný měl dle názoru soudu dostatečný podklad pro vydání napadeného rozhodnutí, když vycházel z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Tato oznámení jsou dostatečně určitá, pokud se týká popisu skutku, dne a místa spáchání přestupku a právní kvalifikace.
24. Z oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 19. 6. 2007 je zcela zřejmé, že žalobce dne 19. 6. 2007 v 10.28 hod. se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/ 1990 Sb., o přestupcích překročením nejvyšší dovolené rychlosti o méně než 20 km/h, když nejvyšší povolená rychlost v měřeném úseku je 50 km/h a bylo naměřeno 68 km/h po odečtení 3 km/h 65 km/h. Ke spáchání přestupku došlo v Praze 10, ulice Tiskařská.

25. Z oznámení Policie ČR ze dne 12. 10. 2007 je zřejmé, že žalobce dne 11. 10. 2007 v 10.55 hod. se dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. tím, že porušil § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, když řídil vozidlo bez stanoveného osvětlení. Jako místo spáchání přestupku je uvedena Praha 8, ulice Sokolovská.
26. Z oznámení Policie ČR ze dne 12. 12. 2007 je zřejmé, že žalobce dne 5. 12. 2007 ve 13.00 hod se dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb. tím, že porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, když držel během řízení v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení. Jako místo spáchání přestupku je uvedena Praha 1, ulice Těšnov 11.
27. Z oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 16. 8. 2008 je zcela zřejmé, že žalobce dne 16. 8. 2008 v 13.15 hod. se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/ 1990 Sb., o přestupcích porušením povinnosti vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky zákaz vjezdu (B-1). Ke spáchání přestupku došlo v Praze 9, terminál ČM.
28. Při posuzování oprávněnosti námitek žalobce vyšel městský soud z právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl, že *pro provedení zápisu bodů do registru řidičů (§ 123b zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů) je třeba vycházet z toho, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila - tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.*
29. Ze shora uvedeného obsahu jednotlivých oznámení je zcela zřejmé, že správní orgán měl v případě žalobce dostatečný podklad pro záznam bodů do registru řidičů. Pokud žalobce zpochybňoval příslušnost správního orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal, neboť nelze mít postaveno najisto, že ke spáchání přestupků došlo na pozemní komunikaci, tato námitka se jeví jako účelová a není nijak konkretizována. Z označení míst, kde ke spáchání přestupků mělo dojít, lze s dodatečnou pravděpodobností mít za prokazané, že se jednalo o přestupky postižitelné podle silničního zákona.
30. Pokud se týká oznámení ze dne 12. 12. 2007, v tomto je jednání žalobce popsáno tak, že držel během řízení v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení. Z tohoto popisu dle názoru soudu je dostatečně zřejmé, že žalobce porušil povinnost stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Žalobce v průběhu správního řízení ani v podané žalobě neuvedl žádné konkrétní okolnosti, kterými by prokazoval, že telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení nedržel, že používal pro telefonní hovor sadu hands-free. Soud poukazuje na to, že žalobce nebyl

postižen za uskutečnění telefonního hovoru, ale za držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového zařízení.

31. K označovaným nedostatečným náležitostem pokutových bloků (uvedení právní kvalifikace v nesprávném tvaru) je třeba zopakovat, že v daném případě byla podkladem pro vydání rozhodnutí oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a tato obsahují dostatečně určité popisy přestupkového jednání i uvedení odpovídající právní kvalifikace.
32. Žalobcem namítané nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání nepředstavuje vadu řízení, pro kterou by musel soud napadené rozhodnutí zrušit. Je pravdou, že mezi vydáním prvostupňového a napadeného rozhodnutí uběhla dlouhá doba, ale zákon s tím nespojuje žádné důsledky.
33. Pokud žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, z nichž dovozoval důvodnost své žaloby, tato rozhodnutí byla vydána v jiných řízeních, za jiné situace, a proto soud nepovažuje za nutné se jimi v tomto rozsudku zabývat.
34. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha dne 27. ledna 2021

JUDr. Karla Cháberová
předsedkyně senátu